Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Alina Brăgaru
Dosarul nr. 2a-787/24
(2-21137219-02-2a-23022024)

D E C I Z I E

25 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Violeta Gîrleanu
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Denis Grecu, în interesele S.R.L. ,,Lux-Stil", în proces de insolvabilitate,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2021, prin care a fost respinsă acțiunea,

emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ,,Lux-Stil" către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat, Agenția Servicii Publice privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești definitive în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și dobînzii de întîrziere,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 15.09.2021, S.R.L. ,,Lux-Stil" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova intervenienții accesorii Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat, Agenția Servicii Publice privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești definitive în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și dobînzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta S.R.L. ,,Lux-Stil" a invocat că, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 30.06.2021 a fost admisă cererea înaintată de lichidatorul SRL ,,Lux Stil" (în procedura falimentului simplificat) Irina Selevestru cu privire la validarea popririi şi încasarea sumei de 718108,70 lei din contul terţilor popriţi -Agenţia Servicii Publice şi Ministerul Finanţelor al RM, a fost validată poprirea înfiinţată de S.R.L. ,,Lux Stil" (în procedura falimentului simplificat), faţă de terţii popriţi IP Agenţia Servicii Publice şi Ministerul Finanţelor al RM, fiind încasat în mod solidar din contul terţilor popriţi în beneficiul S.R.L. ,,Lux Stil" (în procedura falimentului simplificat) datoria în sumă de 718108,70 lei

La 02.09.2020 Ministerului Finanţelor şi Agenţia Servicii Publice au primit spre executare decizia Curții de Apel Chişinău din 30.06.2020, însă până în prezent aceasta nu a fost executată.

În conformitate cu art.2 alin.(l) Legii nr.87 din 21.04.2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislația procesuală civilă.

Consideră că la caz sunt în prezența unei încălcări a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, urmând a fi compensate prejudiciile suferite de către SRL S.R.L. ”LuxStil” (în procedura falimentului simplificat).

Partea reclamantă menționează, că în decursul a 3 luni de zile de la primirea spre executare benevolă a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 30.06.2020, la caz până la 03.12.2020, statul urma să întreprindă orice măsură pentru executarea corespunzătoare a acesteia.

Contrar dispoziţiilor legale, atât Ministerul Finanţelor al RM, cît şi Agenţia Serviciilor Publice au făcut abstracție de cele invocate şi, până în prezent, nu au realizat acţiunile efective pentru executarea în termenul legal a titlului executoriu, ba din contra, au creat impedimente artificiale pentru aceasta, astfel afectând drepturile aparținute S.R.L. „Lux Stil” şi provocând prejudicii în acest sens.

Consideră că, Statul, în persoana terţilor popriţi, a întreprins măsuri în detrimentul creditorului, întrucât prin Încheierea Curții de Apel Chișinău din 02.03.2021, la cererea Ministerului Finanţelor, s-a „corectat eroarea” din Decizia motivată a Curţii de Apel Chişinău din 30.06.2021 după cum urmează: în loc de ”se încasează în mod solidar din contul terţilor popriţi, IP ”Agenţia Servicii Publice ” şi Ministerul Finanţelor în beneficiul S.R.L. „Lux Stil” se va citi ”se restituie din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanţelor, în beneficiul S.R.L. „Lux Stil”.

Mai indică faptul, că prin solicitarea respectivei corectări Ministerul Finanţelor a urmărit de fapt un alt scop, scopul pe care nici instanţa şi nici creditorul nu ar fi putut să-l prevadă, terţul poprit urmărind eliberarea sa de la asumarea obligaţiei stabilite în baza unui act judecătoresc irevocabil, a tăinuit că, potrivit anumitor reguli interne, o astfel de «corectare» va duce inevitabil la modificarea modalității de executare stabilită prin dispozitiv, or, în prezent titlul executoriu a fost transmis spre executare Serviciului Fiscal de Stat, care nu are competență de a executa documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor băneşti din contul bugetelor componente ale bugetului public naţional, potrivit art.68 alin.(l) Legii RM nr. 181/2014, ci este un organ de stat ce adoptă propriile ei decizii, în limita legislației fiscale, pe marginea exclusiv a obligaţiilor fiscale şi, ca urmare, a blocat restituirea sumelor poprite în beneficiul S.R.L. „Lux Stil”, fără a motiva măcar această inacțiune.

La capitolul determinării cuantumului prejudiciului cauzat consideră că urmează a fi luată ca baza opinia Curţii Supreme de Justiţie a RM pe această categorie de cauze, ce rezultă din aplicarea corectă şi uniformă a Legii RM nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a „Hotărîrii judecătoreşti”, publicată pe pagina oficială a Curţii (www.csj.md).

În partea compensării prejudiciului moral reclamantul indică că potrivit concluziilor Curţii Supreme de Justiţie, analizând jurisprudenţa CEDO în cazurile de neexecutare, constată că mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral cauzat este de aproximativ de 600 euro pentru 12 luni de întîrziere (300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întîrziere).

Reieşind din cele expuse, având în vedere că termenul stabilit pentru executarea Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 30.06.2020, a expirat la data de 03.12.2020, perioada de întârziere (la situaţia din 25.08.2021) constituie 8 luni. Prin urmare, cuantumul prejudiciul moral este estimat la 400 EURO, echivalentă cu MDL, la cursul oficial al Băncii Naţionale a Moldovei.

Pornindu-se de la prevederile legale art.942 alin.(1) și art. 874 alin.(1) Cod Civil, reclamantul consideră că de la expirarea celor trei luni pentru executarea Decizia Curţii de Apel Chişinău din 30.06.2021 până la data plății efective, urmează să fie achitată o dobândă la suma încasată prin

Decizia respectivă. Prin urmare, pentru perioada 04.12.2020-25.08.2021, dobânda de întârziere pentru suma datorată constituie 60510,0144 lei.

Astfel, călăuzindu-se de prevederile Legii nr.87 din 21.04.2011 reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată în sensul formulat, a constata încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 30.06.2020, a încasa de la Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova, în beneficiul reclamantului S.R.L. „Lux Stil" (în procedura falimentului simplificat), următoarele sume: 400 EURO, echivalent în lei MDL la cursul oficial al BNM la data executării, drept despăgubire a prejudiciului moral cauzat și 60510,0144 lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare, apărute în baza hotărârii judecătorești definitive și a dispune compensarea reclamantei din contul pârâtului cheltuielilor suportate pentru acordarea asistenței juridice.

Prin cererea de concretizare "Lux-Stil" SRL a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, încasarea de la Ministerul Justiției prin intermediul Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova, în beneficiul său a sumei de 550 euro cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 79 304,7916 lei cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2021, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă S.R.L. „Lux-Stil" împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat, Agenția Servicii Publice privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești definitive în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și dobînzii de întîrziere, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluţia primei instanţe, la 24 decembrie 2021 avocatul Denis Grecu, în interesele S.R.L. „Lux-Stil", în proces de insolvabilitate, a depus apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 23 decembrie 2021, solicitînd casarea acesteia şi emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acţiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantei a susținut că instanța de fond a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept incidente, stabilind greșit momentul de la care începe să curgă perioada de întârziere a executării actului judecătoresc definitiv și irevocabil invocată de reclamant.

În acest sens, apelanta a arătat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, a fost admisă cererea lichidatorului S.R.L. „Lux Stil" (în procedura falimentului simplificat), Irina Selevestru, privind validarea popririi, fiind dispusă încasarea, în mod solidar, din contul terților popriți- Agenția Servicii Publice și Ministerul Finanțelor – a sumei de 718 108,70 lei în beneficiul societății.

Potrivit apelantei, din interpretarea dispozițiilor art. 68 alin. (2) din Legea nr. 181/2014, coroborate cu practica judiciară națională, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și

considerentele Curții Constituționale, rezultă că termenul de trei luni destinat executării benevole începe să curgă de la data transmiterii hotărârii judecătorești irevocabile către Ministerul Finanțelor și Agenția Servicii Publice, iar nu de la data eliberării titlului executoriu, acesta din urmă fiind necesar exclusiv pentru inițierea executării silite.

În acest context, apelanta a arătat că la 2 septembrie 2020 lichidatorul S.R.L. „Lux Stil" a transmis decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 spre executare benevolă Ministerului Finanțelor și Agenției Servicii Publice, autoritățile publice dispunând astfel de termenul legal, până la 3 decembrie 2020, pentru executarea voluntară a obligației stabilite prin actul judecătoresc.

Totodată, s-a susținut că, pe durata acestui termen, reclamanta a manifestat bună-credință și a sprijinit inclusiv inițiativa Ministerului Finanțelor privind solicitarea explicării modului de executare a deciziei Curții de Apel Chișinău, deși aprecia încă de la acel moment că demersul respectiv avea un caracter vădit dilatoriu. În opinia apelantei, această apreciere este confirmată de faptul că cererile privind explicarea hotărârii au fost respinse prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020, menținută ulterior prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2020.

Apelanta a susținut că, deși termenul legal de executare benevolă a expirat la 3 decembrie 2020, autoritățile publice nu au întreprins măsuri efective în vederea executării hotărârii, rezumându-se la promovarea unei cereri de explicare a dispozitivului acesteia. În același timp, instanța de fond ar fi omis să analizeze aceste împrejurări și ar fi reținut în mod eronat că documentul executoriu a fost prezentat spre executare benevolă abia la 6 iunie 2021.

Apelanta a criticat interpretarea dată de instanță noțiunii de „document executoriu", susținând că aceasta a fost confundată în mod nejustificat cu noțiunea de „titlu executoriu". În opinia sa, termenul „document executoriu", utilizat la art. 68 alin. (1) din Legea nr. 181/2014, are un caracter generic și include orice act susceptibil de executare în procedura trezorerială, în timp ce titlul executoriu reprezintă exclusiv actul emis pentru inițierea executării silite în condițiile Codului de executare.

În consecință, apelanta a apreciat că argumentele instanței referitoare la pretinsele erori tehnice existente în titlurile executorii eliberate ulterior sunt lipsite de relevanță, cu atât mai mult cu cât aceste erori nu îi sunt imputabile, titlurile executorii fiind eliberate la cererea Ministerului Finanțelor.

De asemenea, apelanta a arătat că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 2 martie 2021, s-a dispus corectarea unei erori materiale din decizia din 30 iunie 2020, fiind precizată modalitatea de executare a obligației. În opinia sa, această corectare nu a modificat componența debitorilor și nici nu putea produce efectul reluării sau amânării termenului de executare benevolă, întrucât reprezenta doar o clarificare tehnică destinată facilitării executării hotărârii.

Apelanta a susținut, că interpretarea contrară ar lipsi de eficiență principiul autorității de lucru judecat și ar permite tergiversarea executării actelor judecătorești definitive prin formularea unor cereri succesive de corectare.

Referitor la pretinsa neinițiere a executării silite, apelanta a invocat imposibilitatea obiectivă de a sesiza executorul judecătoresc, susținând că instanța de fond nu a analizat argumentele și probele administrate în această privință.

Astfel, s-a arătat că solicitarea Ministerului Finanțelor privind corectarea hotărârii urmărea, în realitate, modificarea modalității de executare stabilite prin dispozitivul hotărârii, ceea ce a determinat transmiterea titlului executoriu către Serviciul Fiscal de Stat, autoritate lipsită de competență pentru executarea creanțelor prevăzute de art. 68 alin. (1) din Legea nr. 181/2014.

Apelanta a mai susținut, că titlul executoriu a fost prezentat inițial Ministerului Finanțelor, în considerarea asigurărilor oferite de această autoritate că hotărârea va fi executată de îndată, însă aceste promisiuni nu au fost respectate.

Ulterior, în contextul lipsei executării, lichidatorul SRL „Lux Stil" a formulat în repetate rânduri demersuri către Ministerul Finanțelor și către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând restituirea titlului executoriu pentru a putea fi transmis executorului judecătoresc în vederea inițierii executării silite, însă aceste solicitări au fost refuzate sau redirecționate între autorități.

În același timp, Serviciul Fiscal de Stat a comunicat că executarea documentului executoriu urma să fie suspendată până la soluționarea definitivă a unui litigiu de contencios administrativ privind obligațiile fiscale ale S.R.L. „Lux Stil", iar Agenția Servicii Publice a informat că nu mai avea calitatea de debitor și că restituise titlul executoriu instanței de judecată.

Apelanta a subliniat, că toate aceste împrejurări au fost aduse la cunoștința instanței de fond, inclusiv faptul că autoritățile au refuzat restituirea titlului executoriu, împiedicând astfel inițierea executării silite. Totodată, a invocat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 10 decembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea privind eliberarea unui nou titlu executoriu, hotărâre care ulterior a fost casată de instanța de apel, cauza fiind remisă spre rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de S.R.L. „Lux Stil" și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2021, în cauza civilă la acțiunea înaintată de S.R.L. „Lux Stil"către Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat și Agenția Servicii Publice, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare a hotărârii judecătorești în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și a dobânzii de întârziere.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2022, recursul înaintat de S.R.L. „Lux Stil", împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, a fost declarat ca fiind inadmisibil.

La 19 septembrie 2023, în temeiul art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă, S.R.L. „Lux Stil" a depus cerere de revizuire.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 1 februarie 2024 a fost admisă cererea de revizuire depusă de către S.R.L. „Lux Stil", casată decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2022, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Lux Stil" către Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat și Agenția Servicii Publice, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare a hotărârii judecătorești în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și a dobânzii de întârziere. Cauza civilă s-a reținut în procedura Curţii de Apel Chișinău pentru reexaminarea cererii de apel declarate de S.R.L. „Lux Stil", împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău ,sediul Centru din 23 decembrie 2021.

Ulterior, la data de **4 decembrie 2025**, reprezentantul apelantei S.R.L. „Lux Stil", avocatul Denis Grecu, a depus o cerere de precizare a apelului.

În motivarea acesteia, reprezentantul apelantei a invocat faptul că, ulterior declarării apelului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în cauze similare, în special în cauzele *FPC Descrim c. Republicii Moldova* (Hotărârea din 27 noiembrie 2025) și *Tiramisa SRL c. Republicii Moldova* (Hotărârea din 27 noiembrie 2025).Potrivit susținerilor apelantei, în ambele cauze Curtea Europeană a reiterat că statutul justițiabililor nu poate tolera situațiile în care hotărârile judecătorești definitive rămân neexecutate din cauza unor blocaje administrative prelungite, întrucât o asemenea conduită echivalează cu lipsirea titularilor drepturilor recunoscute prin hotărâri judecătorești de o protecție efectivă.

Totodată, apelanta a arătat că instanța europeană a respins declarațiile unilaterale formulate de Guvern, apreciind că acestea nu constituie un remediu suficient în raport cu gravitatea încălcărilor constatate, subliniind necesitatea acordării unor remedii efective, integrale și proporționale, iar nu a unor măsuri cu caracter pur formal sau simbolic. În opinia apelantei, hotărârile respective relevă existența unor deficiențe sistemice privind executarea hotărârilor judecătorești și confirmă necesitatea asigurării unei protecții efective a drepturilor patrimoniale ale agenților economici, în special în situațiile în care executarea hotărârilor judecătorești este tergiversată în mod nejustificat.

Apelanta a susținut, că dreptul S.R.L. „Lux Stil" la executarea într-un termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 a fost încălcat, iar, ținând seama de jurisprudența recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului și de dispozițiile Codului de procedură civilă care permit solicitarea dobânzilor, veniturilor ajunse la scadență și a altor despăgubiri survenite ulterior pronunțării hotărârii, se impune actualizarea cuantumului pretențiilor privind acordarea satisfacției echitabile, astfel încât acestea să reflecte integral prejudiciul material și moral cauzat prin executarea tardivă a hotărârii judecătorești.

Referitor la pretenția privind dobânda de întârziere aferentă perioadei 1 iulie 2020- 10 decembrie 2025, apelanta a invocat, de asemenea, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, făcând trimitere la cauza *Lima SRL c. Republicii Moldova* (Hotărârea din 19 ianuarie 2021). Potrivit argumentelor formulate, în cauza respectivă Curtea a reținut că instanțele naționale au recunoscut încălcarea dreptului societății reclamante la executarea într-un termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești, ca urmare a inacțiunii autorităților statului. Cu toate acestea, deși hotărârea a fost executată ulterior, instanțele naționale nu au acordat nicio despăgubire pentru executarea tardivă și nici dobânda de întârziere aferentă, motiv pentru care Curtea Europeană a constatat că reclamanta și-a păstrat calitatea de victimă în sensul Convenției și a reținut încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

În conformitate cu prevederile art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă, apelanta a solicitat admiterea precizărilor formulate la apel și modificarea cuantumului satisfacției echitabile solicitate, prin încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova și al Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul S.R.L. „Lux Stil", aflată în procedura falimentului simplificat, a următoarelor sume: echivalentul în lei moldovenești, la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei din ziua executării, al sumei de 3 000 euro, cu titlu de reparare a prejudiciului moral;- suma de 629 746,90 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru executarea tardivă a obligației pecuniare stabilite prin hotărârea judecătorească definitivă.

La data de **3 februarie 2026**, reprezentantul apelantei S.R.L. „Lux Stil", avocatul Denis Grecu, a depus o cerere de precizare a apelului.

În motivarea acesteia, reprezentantul apelantei a arătat că, ulterior formulării apelului, prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 decembrie 2025, pronunțată în cauza *Lux-Stil S.R.L. c. Republicii Moldova* (cererea nr. 6705/23), s-a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, ca urmare a neexecutării hotărârii judecătorești definitive pronunțate în favoarea societății reclamante. Potrivit apelantei, în hotărârea menționată Curtea Europeană a reiterat că executarea unei hotărâri judecătorești definitive constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil, iar obligația de a asigura executarea unei hotărâri pronunțate împotriva statului incumbă, în principal, autorităților publice, începând cu momentul în care aceasta devine definitivă și executorie.

De asemenea, apelanta a invocat că instanța europeană a subliniat că persoana care a obținut o hotărâre definitivă împotriva statului nu poate fi obligată să inițieze proceduri suplimentare ori paralele pentru a obține executarea acesteia, iar pasivitatea autorităților pe o perioadă îndelungată echivalează cu lipsirea de efectivitate a dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească.

Apelanta a arătat că, în cauza respectivă, Curtea Europeană a constatat că decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 a rămas neexecutată o perioadă excesivă de timp și că autoritățile statului nu au depus toate diligențele necesare pentru a asigura executarea promptă și integrală a acesteia.

Totodată, s-a susținut că instanța europeană a examinat prejudiciul cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești pentru perioada 1 iulie 2020-2 octombrie 2023, acordând reclamantei o satisfacție echitabilă, inclusiv sub forma dobânzii de întârziere aferente acestui interval, și a reiterat obligația statului de a executa hotărârea judecătorească națională definitivă în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii Curții Europene.

În opinia apelantei, Curtea Europeană nu s-a pronunțat asupra prejudiciului rezultat din continuarea neexecutării hotărârii după data de 2 octombrie 2023, astfel încât, pentru perioada ulterioară, aceasta își păstrează calitatea de victimă în sensul Convenției, fiind îndreptățită să solicite repararea prejudiciului cauzat de persistența neexecutării.

În temeiul art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă, apelanta a solicitat admiterea precizărilor formulate la apel și completarea pretențiilor privind satisfacția echitabilă, solicitând:- constatarea încălcării dreptului garantat de art. 6 § 1 din Convenție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, prin neexecutarea într-un termen rezonabil a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 privind restituirea din bugetul de stat a sumelor reprezentând taxa de licență achitată în avans, pentru perioada ulterioară pronunțării Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 decembrie 2025 în cauza *Lux-Stil S.R.L. c. Republicii Moldova*;-încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul S.R.L. „Lux Stil", aflată în procedura falimentului simplificat, a sumei de 232 027,81 lei, cu titlu de dobândă de întârziere aferentă executării tardive a obligației pecuniare stabilite prin hotărârea judecătorească definitivă, pentru perioada 3 octombrie 2023- 4 februarie 2026;- încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru a fost pronunțat la 23 decembrie 2021, iar cererea de apel a fost depusă la 24 decembrie 2021, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantei S.R.L. „Lux Stil", avocatul Denis Grecu, a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului Ministerul Justiției, Cristian Zagnat a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat.

Reprezentantul intimatului Serviciul Fiscal de Stat, Elena Teleucă în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Reprezentanții intimaților I.P. ,,Agenția Servicii Publice” și Ministerul Finanțelor, legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul este întemeiat și care urmează a fi admis, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alți participanți la proces.

În temeiul art. 385 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă ,fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecat.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recapitulând esența litigiului, Colegiul reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 21 iunie 2018, a fost admisă cererea introductivă depusă de lichidatorul Cornel Guțu privind intentarea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul S.R.L. „Lux-Stil", aflat în proces de lichidare. Prin aceeași hotărâre s-a constatat starea de insolvabilitate a societății și s-a dispus intentarea procedurii simplificate a falimentului, precum și dizolvarea debitorului (f.d. 8, vol.I).

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, a fost admis recursul declarat de lichidatorul S.R.L. „Lux-Stil", Selevestru Irina, fiind casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 5 decembrie 2019 și pronunțată o nouă hotărâre. Prin aceasta a fost admisă cererea privind validarea popririi înființate asupra terților popriți- IP „Agenția Servicii Publice" și Ministerul Finanțelor, fiind validată poprirea și dispusă încasarea, în mod solidar, din contul acestora, în beneficiul S.R.L. „Lux-Stil" (în procedura falimentului simplificat), a sumei de 718 108,70 lei (f.d. 9-20, vol.I).

La 25 august 2020, lichidatorul Selevestru Irina a adresat IP „Agenția Servicii Publice" și Ministerului Finanțelor cereri privind executarea benevolă a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, solicitând achitarea sumei de 718 108,70 lei (f.d. 21-24, vol.I).

În legătură cu executarea hotărârii, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2020 au fost respinse cererile formulate de lichidatorul S.R.L. „Lux-Stil", Ministerul Finanțelor și IP „Agenția Servicii Publice" privind explicarea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 (f.d. 62-70, vol.I).

Încheierea respectivă a fost menținută prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2020 (f.d. 71-74, vol.I).

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 2 martie 2021, a fost admisă cererea Ministerului Finanțelor privind corectarea unei erori materiale din Decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, fiind înlocuită sintagma „se încasează în mod solidar din contul terților popriți, Instituția Publică Agenția Servicii Publice și Ministerul Finanțelor" cu sintagma „se restituie din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul S.R.L.„Lux-Stil" (f.d. 75-81, vol.I).

În executarea acestei încheieri, la 22 aprilie 2021 a fost eliberat titlul executoriu, iar ulterior, la 28 mai 2021, a fost emis un nou titlu executoriu întemeiat pe aceeași decizie a Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020 (f.d. 84, 89, vol.I).

Din materialele cauzei rezultă că, prin scrisoarea din 23 aprilie 2021, Ministerul Finanțelor a remis Serviciului Fiscal de Stat, spre executare, titlul executoriu privind restituirea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul S.R.L. „Lux-Stil", a sumei de 718 108,70 lei, în conformitate cu prevederile Ordinului Ministerului Finanțelor nr. 166/2020. (f.d. 85-86, vol.I).

La 17 mai 2021, Serviciul Fiscal de Stat a restituit Ministerului Finanțelor titlul executoriu, invocând existența unor erori materiale care necesitau a fi corectate (f.d. 87, vol.I).

Ca urmare, la 26 mai 2021 Ministerul Finanțelor a solicitat Judecătoriei Chișinău, sediul Central, restituirea titlului executoriu în vederea remedierii erorilor constatate (f.d. 88, vol.I).

După emiterea noului titlu executoriu, la 4 iunie 2021, lichidatorul Irina Selevestru l-a prezentat Ministerului Finanțelor spre executare, iar în aceeași zi Ministerul Finanțelor l-a retransmis Serviciului Fiscal de Stat, după corectarea mențiunilor referitoare la adresa debitorului. (f.d. 90-92, vol.I).

Totodată, prin scrisoarea din 15 iulie 2021, Ministerul Finanțelor a informat lichidatorul că, în temeiul art. 74 din Codul administrativ, somația din 13 iulie 2021 privind executarea hotărârii judecătorești și imposibilitatea compensării a fost transmisă, după competență, Serviciului Fiscal de Stat. De asemenea, Ministerul a comunicat că titlul executoriu privind restituirea sumei de 718 108,70 lei fusese deja remis Serviciului Fiscal de Stat spre executare, în conformitate cu Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 166/2020 (f.d. 25, vol.I).

Invocând încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti irevocabile, reclamanta S.R.L. Lux-Stil" a depus prezenta acțiune, prin care a solicitat în temeiul Legii nr. 87/2011(cu concretizările ulterioare) constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, încasarea de la Ministerul Justiției prin intermediul Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova, în beneficiul său a sumei de 550 euro cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 79304,79 lei, cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Fiind învestită cu examinarea cauzei în primă instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea din 23 decembrie 2021, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de fond a reținut că, din corespondența purtată între creditor, Ministerul Finanțelor și Serviciul Fiscal de Stat, rezultă că titlul executoriu emis în dosarul nr. 2ri-169/20 a fost eliberat creditorului la 28 mai 2021, după finalizarea procedurilor de corectare a acestuia. În consecință, instanța a apreciat că termenul de executare benevolă prevăzut de lege a început să curgă de la prezentarea acestui titlu executoriu, reținând că documentul a fost înaintat Ministerului Finanțelor spre executare benevolă la 6 iunie 2021.

Instanța de fond a mai constatat, că reclamanta S.R.L. „Lux-Stil" (în procedura falimentului simplificat) și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil sau a dreptului la executarea hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil, susținând că s-a adresat în instanță la 15 septembrie 2021, imediat după expirarea termenului de trei luni acordat pentru executarea benevolă a documentului executoriu de către Ministerul Finanțelor, prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat.

Totodată, prima instanță a reținut că reclamanta a solicitat repararea prejudiciului moral, invocând o perioadă de opt luni de neexecutare a hotărârii judecătorești, calculată începând cu 30 iunie 2020 și până la 25 august 2021. Cu toate acestea, instanța a apreciat că perioada indicată a fost determinată în mod eronat, întrucât din demersurile formulate de lichidatorul Selevestru Irina rezultă că titlul executoriu a fost prezentat spre executare benevolă abia la 6 iunie 2021, dată de la care începe să curgă termenul de trei luni prevăzut de art. 68 alin. (2) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale.

În acest context, instanța a subliniat că momentul prezentării documentului executoriu spre executare benevolă ține de opțiunea creditorului, iar împrejurarea că titlul executoriu a fost eliberat la 28 mai 2021 exclude posibilitatea calculării perioadei pretinse de reclamantă începând cu data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020.

Pornind de la aceste considerente, instanța de fond a concluzionat că nu poate fi reținută existența unei tergiversări imputabile autorităților în executarea documentului executoriu, întrucât succesiunea actelor procedurale a fost determinată inclusiv de demersurile formulate de participanții la proces și de exercitarea drepturilor procesuale conferite de lege.

În consecință, prima instanță a apreciat că dreptul reclamantei la executarea hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil nu a fost încălcat, având în vedere atât procedura urmată pentru emiterea și corectarea titlului executoriu, cât și respectarea termenului de grație prevăzut de art. 68 alin. (2) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în apel, în raport cu probele administrate și normele de drept aplicabile, Colegiul civil constată că instanța de fond nu a elucidat în deplină măsură circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului și nu a dat o apreciere completă raporturilor juridice existente între părți.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține următoarele considerente de drept.

Potrivit art. 120 din Constituția Republicii Moldova, respectarea sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive este obligatorie, iar autoritățile publice sunt ținute să acorde sprijinul necesar pentru executarea acestora. Această normă constituțională consacră caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești și reprezintă una dintre garanțiile esențiale ale dreptului la un proces echitabil, întrucât dreptul de acces la justiție ar deveni iluzoriu dacă hotărârile definitive ar putea rămâne neexecutate sau executarea lor ar fi tergiversată în mod nejustificat.

În același sens, potrivit art. 2 alin. (1)-(4), (6) și (7) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil sau a dreptului la executarea hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil, orice persoană fizică sau juridică este îndreptățită să solicite constatarea încălcării acestor drepturi și repararea prejudiciului cauzat, cu condiția ca întârzierea să nu fie imputabilă exclusiv reclamantului. Totodată, legea stabilește că prejudiciul se repară indiferent de existența culpei instanței de judecată sau a autorității responsabile de executare, iar cuantumul despăgubirilor urmează a fi determinat în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, inclusiv de complexitatea acesteia, conduita părților și a autorităților implicate, durata întârzierii și importanța litigiului pentru reclamant.

Conform art. 4 din aceeași lege, în litigiile privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil, Ministerului Justiției îi revine sarcina de a demonstra inexistența încălcării și lipsa prejudiciului moral, în timp ce reclamantul este obligat să dovedească existența și întinderea prejudiciului material pretins.

În ceea ce privește repararea prejudiciului moral, dispozițiile art. 2036 și art. 2037 din Codul civil consacră dreptul persoanei vătămate de a obține despăgubiri ori de câte ori i-au fost lezate drepturile sale nepatrimoniale, inclusiv în cazurile expres prevăzute de lege. La stabilirea cuantumului despăgubirilor, instanța urmează să țină seama de natura și gravitatea prejudiciului, de circumstanțele în care acesta a fost cauzat, de intensitatea atingerii aduse drepturilor persoanei și de necesitatea acordării unei satisfacții echitabile, despăgubirea urmând să fie comparabilă cu cea acordată în cauze similare, fără a pierde din vedere particularitățile speței deduse judecății.

Totodată, potrivit art. 70 alin. (1) din Codul de executare, documentul executoriu trebuie executat în termenul prevăzut de lege sau, în lipsa unui asemenea termen, într-un termen rezonabil, aprecierea caracterului rezonabil al duratei executării urmând a fi realizată în funcție

de complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la executare, interesul creditorului și conduita autorității competente ori, după caz, a executorului judecătoresc.

Din interpretarea coroborată a normelor legale enunțate rezultă că, pentru angajarea răspunderii statului în temeiul Legii nr. 87/2011, instanța este obligată să stabilească, în fiecare caz concret, dacă durata executării hotărârii judecătorești a depășit limitele unui termen rezonabil, dacă întârzierea este imputabilă autorităților publice și dacă aceasta a generat reclamantului un prejudiciu susceptibil de reparare în condițiile legii.

La examinarea prezentei cauze, Colegiul reține că, prin Hotărârea din 11 decembrie 2025, pronunțată în cauza *Lux-Stil S.R.L. c. Republicii Moldova*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat asupra plângerii formulate de societatea reclamantă în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești definitive pronunțate în favoarea sa.

Prin hotărârea menționată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în unanimitate, a declarat admisibile capetele de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 din Convenție și pe art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, referitoare la executarea tardivă a hotărârii judecătorești interne, constatând încălcarea acestor dispoziții convenționale și apreciind că nu se impune examinarea separată a celorlalte capete de cerere.

Totodată, Curtea a dispus ca statul pârât să asigure executarea hotărârii judecătorești interne prin mijloace adecvate, în termen de trei luni de la data la care hotărârea a devenit definitivă, precum și să achite societății reclamante sumele stabilite cu titlu de satisfacție echitabilă, convertite în moneda națională la cursul de schimb aplicabil la data plății. De asemenea, Curtea a stabilit că, în cazul neexecutării obligației de plată în termenul acordat, asupra sumelor datorate urmează să fie calculate dobânzi simple, la o rată egală cu rata facilității de credit marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale, respingând în rest pretențiile formulate cu titlu de satisfacție echitabilă.

Raportând circumstanțele cauzei deduse judecății la constatările reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și la cadrul normativ incident, Colegiul subliniază că hotărârile Curții Europene sunt obligatorii pentru statul pârât în ceea ce privește măsurile individuale și generale necesare înlăturării consecințelor încălcărilor constatate.

În acest context, existența unei hotărâri a Curții Europene prin care s-a constatat încălcarea unor drepturi garantate de Convenție impune instanței naționale obligația de a interpreta și aplica normele dreptului intern în conformitate cu exigențele convenționale și de a adopta măsurile necesare pentru înlăturarea, pe cât posibil, a efectelor încălcării constatate, astfel încât persoana vătămată să fie repusă, în măsura posibilului, în situația în care s-ar fi aflat dacă încălcarea nu s-ar fi produs (*restitutio in integrum*).

Totodată, Colegiul reține că hotărârea Curții Europene produce efecte obligatorii în limitele obiectului cu care aceasta a fost învestită și ale perioadei examinate de instanța europeană, fără a exclude posibilitatea examinării, de către instanțele naționale, a eventualelor pretenții întemeiate pe împrejurări ulterioare ori pe prejudicii produse după perioada analizată de Curte, în măsura în care acestea sunt admisibile potrivit dreptului intern și nu fac obiectul autorității de lucru judecat a hotărârii Curții Europene.

În aceste circumstanțe, Colegiul judiciar apreciază ca fiind întemeiate pretențiile reclamantei S.R.L. „Lux-Stil” privind constatarea încălcării dreptului la executarea într-un termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, prin care s-a dispus restituirea din bugetul de stat a sumelor reprezentând taxa de licență achitată în avans.

Colegiul reține că, prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 11 decembrie 2025, pronunțată în cauza *Lux-Stil S.R.L. c. Republicii Moldova*, a fost examinată încălcarea

dreptului reclamantei pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2020 și 2 octombrie 2023, instanța europeană acordând o satisfacție echitabilă, inclusiv sub forma dobânzii de întârziere aferente acestui interval. Totodată, Curtea Europeană nu s-a pronunțat asupra consecințelor juridice ale continuării neexecutării hotărârii judecătorești după data de 2 octombrie 2023, această perioadă nefiind inclusă în obiectul examinării sale.

Or, din materialele cauzei rezultă că hotărârea judecătorească definitivă a continuat să rămână neexecutată și ulterior perioadei analizate de Curtea Europeană, împrejurare care a determinat perpetuarea încălcării dreptului reclamantei la executarea hotărârii într-un termen rezonabil și producerea unor consecințe patrimoniale distincte, pentru care aceasta nu a beneficiat de o reparație.

În aceste condiții, având în vedere caracterul continuu al încălcării, precum și faptul că prejudiciul aferent perioadei ulterioare datei de 2 octombrie 2023 nu a fost examinat și nici reparat prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul concluzionează că reclamanta este îndreptățită să obțină repararea prejudiciului material rezultat din executarea tardivă a obligației pecuniare stabilite prin hotărârea judecătorească definitivă.

Prin urmare, Colegiul judiciar consideră întemeiată cererea reclamantei privind încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul S.R.L. „Lux-Stil", a sumei de 232 027,81 lei, cu titlu de dobândă de întârziere aferentă perioadei 3 octombrie 2023- 4 februarie 2026, reprezentând prejudiciul patrimonial cauzat prin continuarea neexecutării hotărârii judecătorești definitive.

Potrivit art. 82 CPC, cheltuielile de judecată includ taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile aferente judecării cauzei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) CPC, partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze cheltuielile de asistență juridică suportate de partea câștigătoare, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile, condiția fiind ca partea beneficiară să fi fost reprezentată de un avocat.

Conform art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea asistenței juridice de către avocat urmează a fi compensate integral și proporțional pretențiilor admise sau respinse.

Totodată, în aplicarea criteriilor desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de judecată apreciază caracterul rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică ținând cont de complexitatea cauzei, dificultatea problemelor de drept ridicate, aportul avocatului în soluționarea litigiului, volumul de muncă și timpul necesar, importanța cauzei pentru client, rezultatul obținut, precum și experiența și reputația avocatului.

În speță, reclamanta S.R.L. „Lux-Stil" a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 20 000 lei, confirmate prin bonul de plată seria QL nr.540354 din 03.02.2026 (f.d. 72, vol.III), eliberat în legătură cu serviciile prestate de avocatul Denis Grecu.

Colegiul judiciar constată, că suma revendicată corespunde criteriilor de realitate, necesitate și rezonabilitate, fiind justificată prin volumul și natura lucrărilor efectuate în cauză, precum și prin complexitatea raportului juridic litigios. Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 20 000 lei urmează a fi încasate din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul S.R.L. „Lux Stil" .

În concluzie, din considerentele expuse supra și având în vedere că circumstanțele relevante ale pricinii au fost stabilite de către prima instanță, însă au fost apreciate eronat, iar normele de drept material au fost aplicate greșit, fără a fi necesară administrarea sau verificarea suplimentară a probelor, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că apelul declarat de avocatul Denis Grecu, în

interesele S.R.L. „Lux-Stil”, în proces de insolvabilitate, urmează a fi admis, cu casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2021 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei S.R.L. „Lux-Stil” să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. c), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de avocatul Denis Grecu, în interesele S.R.L. „Lux-Stil”, în proces de insolvabilitate.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2021, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Lux-Stil” către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat, Agenția Servicii Publice privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești definitive în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și dobînzii de întîrziere și se pronunță o nouă hotărîre, prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Lux-Stil” către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Serviciul Fiscal de Stat, Agenția Servicii Publice privind constatarea încălcării dreptului la executarea hotărârii judecătorești definitive în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și dobînzii de întîrziere.

Se constată încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 30.06.2020 privind restituirea din bugetul de stat a sumelor taxei de licenţă achitată în avans.

Se încasează din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în beneficiul S.R.L. „Lux Stil” suma de 232 027,81(două sute treizeci și două mii douăzeci și șapte, 81) lei, cu titlu de dobîndă de întîrziere pentru perioada 03.10.2023-04.02.2026 și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Violeta
Gîrleanu